

Gamle Rommen skole

Rommen gamle skole - Blev bygget 1860 og innviet 1 mai 1861 med 58 elever.

Hva skjer?

Vi har mange spennende tilbud til medlemmer og andre interesserte.
side 3

Tormod af Tveit og hans æt.

Den spennende romanen fortsetter med et dramatisk kapitel.
side 7

Gamle Rommen skole

blir skolemuseum.
Ordføreren fortar åpningen.
side 3 og 4

Planer for Groruddalen

Noen refleksjoner omkring planer og plankontor og manglende ressurser.
side 5

Historie er spennende!

Fra stabburstrappen

Kjære medlemmer !

Det går mot høst og vi fortsetter med bl.a. lokalhistoriske vandringer som har vist seg å være populære. Den 1.sept. starter vi på Grorud jernbanestasjon og følger Alna nedover.

En uke senere deltar vi i to arrangementer :

Kulturminnedagen den 8. sept. som i år har satt skolen i fokus og hvor Stiftelsen Gamle Rommen skole bl.a. har fått ordføreren til å gjenåpne det gamle klasserommet fra 1860 og Ammeruddagene hvor vi bl.a. har lokalhistorisk vandring den 8.sept.

Se mer om dette under 'Hva skjer ?' på side 3.

Gamle Rommen skole har vært under kontinuerlig rehabilitering siden 1990. Les mer om skolen og det som er gjort på side 3 og 4.

Ved siden de arrangementer styret engasjerer seg direkte i, er medlemmer av historielaget også med i mange arrangementer i bydelene. Dette er svært positivt. I år ser det ut som spesielt Bydel Bjerke er svært aktive, med flere lokalhistoriske vandringer både i vår og i høst.

Vi vil også minne om våre vandreguider for Bjerke og Grorud som gir en beskrivelse, med karthenvisninger og til dels med bilder av de viktigste kulturminner i disse bydelene. Disse egner seg spesielt godt hvis en ønsker å utforske bydelene på egenhånd på sykkel og/eller til fots. For bestilling av guider : se side 12.

Oslo, august 2002.

Kjartan Eide
leder

Hva skjer?

Dato/tid	Sted	Aktivitet
Søndag 1. september kl 12:00	Grorud jernbane- stasjon	Vandring fra Grorud, via Alnaparken, Alfaset, Tittutveien, Smalvoll til Tveten gård. Guide : Karsten Sølve Nilsen. Husk godt fottøy og gjerne et sitteunderlag
Søndag 8. september kl 12:30	Ammerud kultursenter, Ammerud- veien 45.	Som del av Ammerud-dagene 6.-8.sept. Lokalhistorisk vandring
Søndag 8. september kl 12:30	Gamle Rommen Skole, Trondheims- veien 257. (adkomst via Fossumveien, Håvard Mar- tinsens vei og Margrethe Parms vei)	Den norske kulturminnedagen. I regi av Stiftelsen Gamle Rommen skole : Åpning av Gamle Rommen skole som skolebruksmuseum. Ordfører Per Ditlef-Simonsen vil åpne klasserom fra 1861 som er restaurert. Bjørn H. Syversen orienterer om skolen. Rommen skoles musikkorps spiller.
Onsdag 23. oktober kl 19:00	Stabburet på Nordtvet gård, Gårdsveien 1-3	Årsmøte. Glimt fra historien om steinindust- rien i Groruddalen. Anne Finhammer viser video og forteller.

Gamle Rommen skole

Historikk

Styret i Stiftelsen Gamle Rommen skole legger i disse dager siste hånd på restaureringen av den ene skolestua i Gamle Rommen skole fra 1861. Skolen ligger i bydel Stovner og er et av de gjenværende kulturminnene langs Trondheimsveien. Den har vært under kontinuerlig rehabilitering/ restaurering siden 1990. Deler av huset er gradvis tatt i bruk, først boligdelen i 2.etasje og deretter to store rom, "kontor", kjøkken og to toaletter i 1.etasje.

Rommene i 1.etasje har allerede vært utleid til møter, kurs, og sammenkomster som barnedåp/konfirmasjon/minnestund, med mer. Huset fungerer som et lite kulturhus.

Tokerud skole har de tre siste årene leid lokaler på dagtid til et alternativt skoletilbud for 6 -8 elever fra 9. og 10. klassetrinn. Leiligheten i 2.etasje blir disponert til bolig for en ansatt i bydel Stovner.

I låven (det ene uthuset) leier Groruddalen Kunstforening lokaler til ateljer for to av sine kunstnere.

Stiftelsens styre har stått for framdriften av arbeidet, og vi har mottatt støtte i perioden 1992 - 1994 fra Kulturdepartementet. Arbeidet har tatt tid, fordi vi har knyttet til oss flere ulike arbeidsmarkedstiltak som "arbeid for trygd" - KAJA-ordningen og en mengde dugnader utført av frivillige hjelpere. Et eget prosjekt - "Skole bygger skole" - var oppsetting av det ene uthuset som en kopi av det gamle, utført av en klasse ved byggfaglinja på Stovner videregående skole.

I tilknytning til skoleanlegget har vi også samlet kulturminner fra bydelen. I 1998 fikk vi fire portstolper fra Tangerud gård, som ble restaurert av dalens siste steinhogger, Torbjørn Kristiansen. Groruddalen Historielag har satt opp et skilt som ble avduket i 1998 av administrasjonssjef i Bydel Stovner under Stovnerdagene. En grensestein (funnet i pipemuren til Øvre Rommen gård etter brannen i 1995) er satt opp i gårdsrommet med skilt, som ble avduket i 1999 av bydelsdirektør Jens Helgebostad.

Planer for Groruddalen

Foran meg har jeg en lett leselig rapport fra 1993 som heter "Miljøbyen Gamle Oslo – Forprosjektrapport". Den beskriver med tekst, illustrasjoner og bilder hvordan en da så for seg at Gamle Oslo med bl.a. ruiner av Mariakirken, Kongsgården Clemenskirken og St. Halvardskatedralen skulle se ut i h.h.v. 1996 og i år 2000, dvs. 3 og 7 år frem i tid.

Så langt jeg kan se har forprosjektet og rapporten fra 1993 hatt stor betydning for det som har skjedd senere. Ikke alle planer fra 1993 er gjennomført. Men mye gjort, bl.a. med vannspeil rundt Mariakirken. Dette er nå blitt et av byens nye badesteder og det avholdes hvert år middelalderfestival som trekker tusenvis av mennesker. Men det viktigste med ideene som ble lagt frem er at de satte i gang en diskusjon som har hatt og fortsatt vil ha stor betydning for hele utviklingen av Bjørvika-området og Oslo øst. Bl.a. med opera og senketunnel som nå de fleste er enig i. Diskusjonen er nå bare hvilket år de kommer.

Nå hadde jeg håpet at vi snart skulle få en tilsvarende rapport for Groruddalen. Plankontoret for Groruddalen ble åpnet tidlig i 2001 og Groruddalen Historielag har deltatt på flere møter der vi har diskutert planene for Groruddalen. Et av fordypningsprosjektene plankontoret koordinerer er 'Kulturminner i Groruddalen' hvor Byantikvaren skrev et utmerket strateginotat som kom i nov. 2001. Dette har vi tatt opp og diskutert både på medlemsmøte hos oss, med Oslobenken på Stortinget og med Byutviklingskomiteen i Oslo Kommune.

Det var derfor lite gledelig da jeg kom tilbake fra en ferietur til Skottland og kunne lese i Akers Avis Groruddalen at 'sjefen', dvs. Øystein Linnerud, slutter. Dette er svært beklagelig. Men det antas at han har sine gode grunner. Linnerud kom fra et prosjekt som handlet om å utvikle Oslo indre øst som, ifølge Akers Avis "fikk mer enn ståkarakter". Dette viser at han er svært godt egnet til å lede Plankontoret.

At Plankontoret har et ressursproblem er sikkert. På tross av at en plan for Groruddalen må være mer kompleks og mer omfattende enn for Gamle Oslo, har plankontoret, så langt jeg vet, hatt en bemanning på 3 personer, mens Miljøbyen Gamle Oslo hadde en mye mer omfattende organisasjon (gjengitt på en av de siste sidene i forprosjektrapporten).

At mange ideer og forslag allerede er fremmet, også på offisielt hold, ser vi stadig eksempler på. Aker Avis 9.8 har f. eks. følgende Hovedoppslag : "Miljøpakke lansert i går". Dette innebærer at Venstre, Høyre og KrF i Oslo og Akershus vil bruke mellom 25 og 27 milliarder kroner over 15 år på oppretting av T-banen og nye veiløsninger, bl.a. de mye omtalte Fossum-diagonalen og Bredtvedt-diagonalen.

Diskusjonene av Strateginotat for Kulturminner viser at det er stor enighet om prioriteringen, selv om historielaget mener det må satses på mer vedlikehold av alle gjenværende gårdsanlegg.

Det vi har sett av skriftlige utredninger hittil, kan ikke på noen måte måle seg med forprosjektrapporten fra 1993 nevnt ovenfor. Det viktige når det gjelder noe som skal skje 5 – 15 år frem i tid, er ikke nøyaktighet og endelig forpliktelse i de planer som legges frem. Det viktige er å komme med ideer som gjør det enkelt for folk flest å se helheten der ulike hensyn blir målt mot hverandre.

Nå håper jeg alle partier kan gå sammen om å få tatt de beslutninger og bevilget de få millioner kroner som skal til for å få utarbeidet en tilsvarende forprosjektrapport som den nevnte fra 1993. Mange forslag som allerede er fremmet venter på å bli presentert for allmennheten. Bl.a. et spennende forslag om å demme opp Alna under E-6 ved Alnabru som kan gi en tilsvarende bedring av dette området som riving av tidligere bro over Clemens-kirken og vannspeil rundt Maria-kirken har gjort i Gamlebyen.

Kjartan Eide

Vi takker for deltakelsen ved gjettekonkurransen "Hva er dette" på Nordre Lindeberg Gård den 11. August. De som leverte riktig svar har fått en premie tilsendt i posten.

Invitasjon til Lokalhistorisk vandring i Lillomarka

Søndag 22. september kl. 10.00 inviterer Nittedal Historielag til
lokalhistorisk vandring i Lillomarka.

Frammøte ved Skytta bo- og servicesenter(eldresenteret), Hagan, Nittedal.

Turen går langs Bergensveien i retning Grorud og tar ca. fire timer.

Tidligere rektor Halvor Gundersen er guide og vil fortelle om kulturminner
langs den Gamle Bergensvei.

Ta med mat og drikke, husk godt fottøy.

Tormod af Tveit og hans æt

Under leting etter lokalhistorisk stoff, kom vi over denne lille boken av Joh. K. Bergwitz utgitt på Olaf Norlis Forlag i 1908.

Deichmanske Bibliotek har den i sine hyller, men vi antar at den der står og støver ned. Vi fikk kontakt med rettighetshaveren, Toralf Bergwitz, som har gitt oss tillatelse til å utgi boken i vårt medlemsblad. Vi har valgt å gjengi boken i det språket den er skrevet i. Litt tungt å lese for helt unge mennesker kanskje, men språket er med på å gi denne boken en spesiell karakter og tidskoloritt.

Avsnitt 5: Andres og Berit (fortsettelse).

Ættens Møde paa Tveit.

1436

"Men vi er jo ikke Søskenbørn, Andres!" kom det halvt ubevidst men varmt fra Berit. Da fór han op, den kraftige idrætsvante Mand. Øinene lued. Al tilbagetrængt Elskov fænged. Han rev hende til sig. Og de mødtes Kind mod Kind, Mund mod Mund. Hele Natten igjennem vaaged de! Hvor brændende var deres Kys, hvor ildfuld deres Tale. Hun veg ikke fra hans Knæ og hans Favntag.

Og næste Dag var Andres paa Vei til Oslo, for hos Kannik og Kirke at faa Samtykt til Giftermaal.

Kirkens Mænd var slue. De skued om sig og vidste saa vel at lægge Hindringer i Veien der, hvor Kirkeretten var uklar. Lægfolk kjendte lidet til Lovregler i saadan-

ne Emner. Om Jord og sligt havde de nok god Rede. Men Andres var ingen udholdende Natur. Da han mærkede Modbør, faldt han af. Og da Kanniken mærked det, tænkte han strax: Der er noget at sone, en Gaard at kapre for "Sjælens Saligheds Skyld."

"Vel kunde nok den hellige Fader i Rom dispensere, men Børn, som maatte komme, fik staa tilbage for Kirkens Ret i slige Fald. Gaarden maatte ved Gavebrev skjænkes en af Domkirkens Altare, ved hans og Berits Død."

Og med den Besked drog Andres. Stolte var de begge, og samstemmig raabte de: "Aldrig skal vi vies i Hop, og Børn af os lide Slegfredskaar. Heller da dele Livets Kaar som Frænder, i Venskab og Ære, end slig at ydmyge os selv og Efterslægt!

Og saa stor var deres Sjælskraft og deres Selvbeherskelse, at ingen af Slægten nogensinde fik vide eller aned, hvad der var passeret i hin Ungdommens fyrige Vaarnat paa Raudtveit. Alt blev som før, og naar vi træffer dem ved Haakons og Solveigs Baare, i 1412 eller 20 Aar senere, skulde ingen ane, at her andet end Sødskendkjærleiks ild nogensinde havde brændt.

Ættens møde på Tveit

1436

Som før er meldt, var 1400 Tallet en død og daadløs Tid for alt Liv i Norge. Eirik skjøtted lidet om Norge, sit tredie Rige. I Danmark boed han, med Sverrig laa han alt um senn i Strid. Men Nordmænd skaffed ham ingen Uro. Derfor blev han lige glad med dem. I 24 Aar havde han, efter Margaretes Død, intet Ufredsbud faaet af Norge. Da vakte og der Uroens Aand. Engelbrekt og Dalkarlaanden var dog i Slægt med gammel Normanna-ånd. Over alt Vikens Fylker fra Grenland om Oslosyssel til Bahuskyst stod snart, i 1436, Oprøret i lys Lue under Amund Sigurdssøn Bolt. Kongens tro Mænd sendte Bud paa Bud til Kongen i Danmark, han ænsed dem ei. Da begyndte de at dagtinge med Amund Bolt. Møder holdtes paa Gjersøy ved Tunsberg og i Oslo.

Under disse urolige Forhold er det, at vi en Vinterkvæld i 1436

finder alle gjenværende Ætlinger af Tveit-Ætten samlede i Stuen paa Breidtveit.

Der finder vi Tormod Haakonssøn, nu 70 Aar gammel. Han er Husbond paa Gaarden og driver gammel og enslig baade Breidtveit og Nord-tveit. Ved hans Side sidder gamle Brynhild, nu 69 Aar, som styrer paa Vegartveit. Og hos hende staar en endnu kraftig Kvinde, Brordatteren Snjofrid, hende som vi 10 Aar gammel under Arnaruds Brand saa drive afsted i Frysjuuaens rivende Strøm. Morgenen efter havde en reisende Tjener, fra Nunnekluster å leirunna (ved Oslo), fundet hende halvt opskyllet ved Aabreddens stiv og frossen. Han tog hende med, og en from Søster pleied hende, da Feberen greb hende og i Maaneder bandt hende til Sygeleiet. Med stærk og tidlig hærdet Natur kom hun sig dog, og opdroges som forældreløst Barn i Klostrets Ly. Snart havde hun dog husket, hvad skeet var, og hun hinged bort, men kom sig ikke af sted. Men da hun nær med Magt skulde tvinges at blive Nonne, da fandt Abbedissen Vildfuglens Rede tom. Knapt voxen var hun rømt, og instinktsmæssig Søgte hun ad Tveit. Her faar hun ukjendt Tjeneste hos Faster Brynhild af Vegartveit. Snart bliver hun Fasteren kjær og hendes eneste Hjælp, men en kraftig Støtte; fortrolig aabner hun sig for hende,

sin Færd og sin Skjæbne, men Blodsbaand binder, hun faar bli, hvor hun helst vil.

Saa har vi i Kredsen Andres og Berit af Raudtveit, 73 og 68 Aar, - videre Jon af Grefsvin 7,5 Aar, som hænger ved gamle Tormod som før. Endelig staar rank ved Ildens Skjær fra Arnen den staute, aldrig kuede Viking, Olav. Ogsaa han har vovet sig hjem og nu i et Par Aar været i Brøren Tormods Brød. Fattig som han drog ud efter Arnaruds Brand, var han ogsaa vendt hjem, først havde han faaet Arne i Lære hos en Kræmmer i Rostock, og flakkede siden viden om i alle Lande og paa alle Have uden Rast eller Ro. Han havde været i engelsk Krigstjeneste, havde seet Jeanne d'Arc bestige Baalet i Rouen etc. Nød led han aldrig, men Nag og Sorg gjorde ham mere og mere stundesløs, skjønt aldrig forknyt eller raadløs. Nu blev han dog hjemme. - Og saa sad endelig i Kredsen Arne, hans Søn. Han var den uddøende Slægts Haab og Stolthed. Fra Kræmmerboden i Rostock gjorde han sig hurtig bemærket af Munke i et nærliggende Kloster, som Lærling kom han did, og ved sit raske Nemme og sin store Videbegjærlighed erhverved han sig hurtig Kundskaber, aflagde Prøve som Klosterbroder og viedes endnu ikke 30 Aar som Præst. Kort efter fik han af sin Prior Lov at gaa Ordenens Ærind til et

Broderkloster i Oslo, blev her vel modtagen og indskreven i sit Fædrelands Sortebrødre kloster (eller Dominicaner- Prædikebrødre). Her var et Liv for den fyrige, virkelystne Mand. Med hele sin Sjæls Iver og Glød kasted han sig over Klosters (og Romerkirkens) norske Historie og dets Virke. Med Begeistring søgte han at vinde Gods og Ære for sin Orden. Overalt var han paa Færde og hans Virke bragte ham Ry viden om. Endnu ikke 40 Aar blev han ved indtraadt Leilighed Klosters Prior. Gjennem sine gamle, halvt affældige Slægtninge i Asloar- herad, kom han i Forbindelse med Bygdens Folk, og vakte hos alle deres stolte Beundring af den kraftige Sambygding, der saa lyssende hævdede den hellige Faders og Kirkens Sag.

Ogsaa denne Aften talte han for de forsamlede Gamle. Han maned Fortidens Storhed og gjorde dem, villige og føielige som de var, indlysende, at alene Kirken efter deres Død kunde paa rette Vis værne og hævde Ættegodset. Alene Kirken kunde redde Gods og Fædreland fra al timelig som dem selv fra evig Ulykke. Paa Pergament havde han indridset Slægtens Saga. Og paa Pergamentsblade forelagde han hver enkelt af dem Udkast til Underskrift; derved skulde de skjænke Gods og Gaard og Grund dels til Klostret, dels til Domkirkens Alta-

re. Og sukkende skrev de under en efter en. Og Arne hang de lovbe-falede Segl hos.

Neppe var denne høitidelige Akt endt, før Hærskrig hørtes rundt Gaarden. Det var Amund Sigurds-søn og hans Folk, som efter forgje-ves Angreb paa Oslo befæstede Bispegaard, nu ilsomt trak sig tilba-ge og vilde tiltvinge sig Husly og Beværtning paa den store, rige gamle Ættegaard. Stor var Flokken ikke, men altid skrækindjagende for de aldrende Gamle.

Olav blev strax Fyr og Flamme, og selv i den Kirkens Mand, Prior Arne, begyndte Vikingebloodet at rulle voldsomt. Skulde de tænke paa Modstand, eller skulde de gjøre gode Miner til slet Spil. Enden blev, at man lod dem bænke ved Drikke-lag, medens Arne førte den gamle halvblinde Faster Brynhild og Snjofrid ud og hjem til Vegar-tveit. Berit og de andre maatte blive, for at gaa de vilde Krigsmænd til Haan-de.

I sin Oldefar, gamle Tormods Slæde sprængte Prior Arne til Byen, og inden kort havde Krigsmænd derfra omringet Breidtveit. En Kamp opstod og mange omkom, Huset blev antændt, og da Ud-gangen var spærret, brændte alle de gamle Tveitættens Skud inde. For sent kom Prior Arne tilstede for at redde dem. Med Sorg samled han de forkullede Rester af Far,

Farbrødre og Faster og jordede dem i Ættegraven ved Furuset Kyrkju. Hurtigere end Arne havde tænkt, skulde de dyrebare pergamentrul-lers Indhold blive til virkelighed.

Gamle Brynhild paa Vegartveit 1450.

Atter er 14 Aar rundne. Kong Eirik havde tilsidst svigtet alle, da brød ogsaa hans tro Nordmænd med ham. Kong Kristoffer af Bayern satte alle Morbroderens nordiske Kroner paa sit Hoved. Men kun 6 Aar bevared han sin Magt. Han sank i en tidlig Grav, og atter lued Oprørs- og Krigsflammer i Norden. Karl Knutssøn Bonde, Svenskernes selvtagne indfødte Konge, og Grev Kristian af Oldenburg, der ægted Kristoffers unge Enke, Dorothea, stredes om Norges Rige. Hurtig vexled Vaabenlykken. Karl var hyl-det paa Oplandene og kronet i Ni-daros, men trak sig snart magtesløs tilbage, og den 29de August 1450 indgik Nordmænd og Dansker den bekjendte Forening "til evige Ti-der". Ro var der atter i Landet. Men Kirkens Mænd havde vidst at be-nytte den svage, villige Konges Beilen til deres Bistand, for Aner-kjendelse af hans Magt i det svage, tyndt befolkede, men endnu stridba-re Land.

Prior Arne sad i sit Kammer i Klostergaarden i Oslo, ogsaa han

havde mødt og vidst for sin Orden at benytte sig af Kongens Svaghed. Vigtige Privilegier og Gavebreve af Krongods hviled i hans Gjemmer. Han blundede der han sad, lidt førleden af Skikkelse, den 60 aarige Mand. En ung Klosterbroder vækkede ham af hans Slummer ved sin sagte Banken paa Døren. Der er Ilbud fra værdige Faders Søster paa Vegartveit. "I maa komme at give en gammel døende Sjæl den sidste Olje," fremstammede Ynglingen forlegen og gjorde Korsets Tegn baade før og efter. Prioeren sprang op. Lidt tung var han ellers, og den unge studsede. "Pligten kalder, unge Ven!" lød Priorens Ord. Og snart sad atter Arne i Oldefars Slæde, og paa den tidlige Vinters Føre, sparsomt Sne, men klingende Frost sprængte han opover til den Døendes Leie.

Snjofrid tog mod ham. "Hun lever end, Broder, men det lakker stærkt nu med Tveit og dens Folk". Selv var hun ældet og havde i stadiet Kiv med Klostrets Bygselmænd paa Breidtveit, Nordtveit og

Raudtveits Gaarde søgt i Aarenes Løb at tage Stødet af for den gamle Brynhild. Halvblind som hun fra Aar tilbage havde været og stærkt rystet ved Udaaden paa Breidtveit under Amund Bolt var hun nu blot en svindende Skygge.

Begge bøiede de sig over den Gamle. "Faster Brynhild," sagde han med kraftig, langsom Røst, "Din Broder, Olavs Søn, staar hos Dig! I den hellige Treenigheds, Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn tilsiger jeg Dig Kirkens Absolution og Forløsning fra alle Dine Synder. Gud være Dig naadig og staa Dig bi i Skjærsildens lutrende Kamp for Salighed og Fred! Amen!"

Forsetter i neste nr. Følg med i denne spennende romanen!

Redaktør: Leif Frantzen

TILBUD TIL MEDLEMMER

Boka "**Middelalderbyen i Oslo**" er nå kommet i 2. utgave.

Keller/Schias tegninger er blitt svært godt mottatt av publikum og av fagmiljøet. Den koster kr. 320 i bokhandelen.

Vi kan nå tilby den til våre medlemmer for kun kr. 250.

Bestillinger sendes via brev til Groruddalen Historielag,

Postboks 37 Grorud, 0905 Oslo

eller via E-post : grorudhi@online.no

Frantzen Leif
Ammerudgrenda 83

0960 Oslo

B

Returadresse: Groruddalen Historielag, Postboks 37 Grorud,
0905 Oslo - telefon 22 64 00 82 - 90 60 73 90 eller 22 80 44 74

Vi utgir en ny årbok hvert år. Bøkene inneholder viktig lokalhistorisk dokumentasjon fra hele Groruddalen. Den eldste årboken er like aktuell nå som da den ble utgitt. Vi har et spesialtilbud til dem som ikke har en komplett samling: Kryss av på nedenstående bestillingsseddel og vi sender deg årbøkene **portofritt for kun kr. 120,- per stk.**

Bestilling:

Ja, takk, jeg bestiller følgende: (kryss av)

☐ Årbok 1985	☐ Årbok 1987	☐ Årbok 1989/90	☐ Årbok 1991
☐ Årbok 1992	☐ Årbok 1993	☐ Årbok 1994	☐ Årbok 1995
☐ Årbok 1996	☐ Årbok 1997	☐ Årbok 1998	☐ Årbok 1999
☐ Årbok 2000	☐ Årbok 2001		

Jeg ønsker ☐ å få bøkene tilsendt samlet

☐ å få en bok hver måned til alle er levert

☐ jeg bestiller et fast abonnement for fremtidige årbøker.

Abonnementet gjelder til det sies opp.

☐ Kulturminneguide - Vandring i bydel Bjerke – kr. 50,-

☐ Vandring på Grorud kr. 50,-

☐ Rapport om Skansene på Bakås, kr. 75,-

Medlem nr. _____ Navn _____

Adresse: _____ Postnr.: _____

Oslo, den _____

(underskrift)

Klipp ut denne siden, legg den i en konvolutt og send den til oss, eller bestill over Internett www.grohi.com

Trykk: Rødtvet senior- og aktivitetssenter